

SONGS

OLAV KIELLAND &
ARNE DØRUMSGAARD

MARIANNE BEATE KIELLAND
MEZZO-SOPRANO
NILS ANDERS MORTENSEN
PIANO

Det er en fascinerende stor skatt av sanger som ligger på Nasjonalbiblioteket – stort sett fullt tilgjengelig, men lite brukt. Sangene er komponert av mannlige og kvinnelige komponister fra romantikkens tid og oppover. Noen komponister har kanskje bare laget en sang eller to, andre nærmere hundrevis.

Sangen som kunstform er lite brukt i dag. Hvis det er noe som framføres, er det oftest Grieg, som jo selvfølgelig er den ruvende norske komponisten over sine kolleger. Men når jeg nå har sunget Grieg i 25 år og også spilt inn plate med Griegs sanger, har jeg fått interesse for alt det andre ubenyttede materialet på Nasjonalbiblioteket. De første jeg tok tak i, var Olav Kielland og Arne Dørumsgaard – to komponister fra forrige århundre som begge lot seg inspirere av folkemusikken.

Olav Kielland er ikke min bestefar, det er noen som har lurt på det. Vi er i slekt, men fjernt. Ambisjonen var å spille inn alle sangene hans, og vi har iallfall nådd ambisjonen i det at vi har spilt inn alt det materialet vi har fått tak i. Tonespråket er for meg fantastisk: fra de enkleste salmene og visene, til den vidunderlige «Våren».

Når det gjelder Arne Dørumsgaard, viser denne platen bare en flik av hans totale produksjon. Han har også mange sanger som ikke er utgitt. Vi håper å vie en hel plate til Dørumsgaards sanger på et litt senere tidspunkt.

God fornøyelse!

— Marianne Beate Kielland

NORDMANNEN OG INTERNASJONALISTEN

Olav Kielland (1901–85) og Arne Dørumsgaard (1921–2006) gikk forskjellige veier. Kielland, arkitektstudenten fra Trondheim, ble en av tidens ledende dirigenter og dyrket interessen for norsk folketradisjon på sin gård i Telemark. Fredrikstad-gutten Dørumsgaard gjorde komponeringen unna før han fylte tredve, og resten av livet tilbrakte han utenlands og arbeidet med europeisk og asiatiske tradisjon innen musikk og litteratur. Likevel hører man tydelig at hans ungdommelige sanger fra 1940-årene møter det nasjonale tonespråket til Kielland.

OLAV KIELLAND

Olav Kielland delte sin tid mellom dirigering og komposisjon. Etter dirigentdebut i 1923 fikk han oppdrag i Norge og i utlandet, og han var kunstnerisk leder for Filharmonisk Selskap fra 1933–45. Han gjorde en stor innsats for norsk samtidsmusikk med komponister som Groven, Valen, Sæverud, Tveitt og andre unge på repertoaret.

Han var internasjonalt anerkjent som dirigent, men han gjorde det mange ganger vanskelig for seg selv gjennom sitt temperament og sin kompromissløshet. Det kunne utløse motstand, men også følgende innlegg fra Johan Halvorsen i Dagbladet i 1931: *La den unge talentfulle dirigenten Olav Kielland få arbeidsro. Jeg vil på det bestemteste protestere mot den uverdige og usaklige måte hvorpå Olav Kielland forfølges.*

Ikke alltid var hans direksjon lett å følge, og det fortelles en anekdote om en filharmoniker som skrev inn i notene sine: *OBS farlig sted – se ikke på dirigenten!*

Mot slutten av sitt liv ble han utnevnt til ridder av 1. klasse av St. Olavs Orden, og han ble kommandør av den islandske falkeorden for sin innsats som dirigent for symfoniorkesteret i Reykjavik.

Kielland så på norsk folkekunst som *levende og autentiske uttrykk for norsk originalitet og spesiell skapende evne. Denne musikken formidler det viktigste i den identitet som vi har tapt. Når det gjenskapes rett, på en ekte måte, vil den alltid nå frem til en nordmanns hjerte, så lenge han er i stand til å ta imot.* (Oversatt fra engelsk på plateinnspillingen av klaververket *Villarkorn*, som Kjell Bækkelund fikk Spellemannprisen for i 1974.)

Trønderen bodde i Telemark fra 1941 for å komme bort fra okkupasjonsmakten og for å komme norsk folkemusikk inn på livet. Denne inspirerte ham i hans musikk, også i orkesterverkene der det dukker opp titler som brumarsj, halling og springar.

Sangene stammer fra en lang periode, Eichendorff-sangene fra 1923 frem til *Tri visur* og *Vaaren* fra hans siste år. De eldste med tysk tekst er naturlig nok sprunget ut av Leipzig-studentens opplevelse av den brusende Richard Strauss og tysk Lied-tradisjon.

Aasens underfundige *Gagnløysa* klinger som en frisk folkevis. Den er komponert i 1946, men tatt med i hans nest siste opus *Tri visur*. Den siste i denne samlingen er *Ved Helikons kilder*, en ydmyk bønn i den alderdommelige tonaliteten dorisk (d-moll og G-dur). Sammen med tekstforfatteren Halvor Heldahl ber han i de enkleste mulige klanger om å finne frem til kunstens kilder, til musenes sang.

I sitt aller siste opus 30 manner han seg opp til å sette ny musikk til Vinjes *Vaaren*. Å hoppe etter Grieg forteller om en modig personlighet. Resultatet viser forankring i norsk tradisjon, et stort uttrykksregister og en følsom innlevelse.

ARNE DØRUMSGAARD

Kosmopolitten Arne Dørumsgaard bodde mest i Paris og i Marzio i Italia, like ved grensen mot Sveits. Der døde han etter et omfattende livsverk. I 1950 flyttet han fra

Norge i protest mot behandlingen Kirsten Flagstad ble utsatt for etter andre verdenskrig.

Foruten komposisjon arbeidet han med gjendiktning av kinesisk, japansk og koreansk lyrikk. Resultatet ble *Østens gamle poesi*, 25 bind, 1951–85. For dette ble han utnevnt til æresdoktor i litteratur ved universitetet i Taipei, Taiwan.

Han utga 22 bind med *Early Songs and Arias*, arrangementer for sang og klaver av vokalmusikk fra tiden 1250–1850. Alle bindene er faksimiler av hans egen vakre kalligrafi. Disse arrangementene ble sammen med flere av hans egne sanger innspilt av bl.a. Kirsten Flagstad, Teresa Berganza, Axel Schiøtz og Gerard Souzay.

Den mest ruvende del av hans livsverk er samlingen med lydopptak av norsk musikk og norske musikere. Dette ble som en sjenerøs gave grunnlaget for Norsk lyd-institutt Stavanger. Dørumsgaard samlet ca. 40 000 78-plater, ca. 30 000 LP-plater, ca. 10 000 spolebånd og ca. 2000 lydkassetter og CD-plater. Samlingen er en enestående interpretasjonshistorie og blant de største private samlingene i verden. For sitt virke innen musikk og litteratur ble han utnevnt til ridder av 1. klasse av St. Olavs Orden i 1994.

Som komponist var han aktiv bare i første delen av sitt liv. 20 år gammel arrangerte han en komposjonsaften i hjembyen Fredrikstad, og i ti år fremover var han svært produktiv med klaverstykker og over ett hundre sanger.

1940-årenes tonesettinger av norske lyrikere springer ut av tradisjonen etter Edvard Grieg. I en nekrolog beskriver Dørumsgaard-eksperten Per Dahl det slik: (...) *en lettflytende og karakterrikk melodilinje, en pregnant rytmikk og en harmonikk med røtter i datidens nasjonale strømninger.*

— Torkil Baden

There is a fascinatingly large treasure trove of songs available in the National Library — for the most part fully accessible, but hardly used. The songs are written by male and female composers from Romanticism onwards. Some have composed only a song or two, others in the hundreds.

The song as art form is little used today. If performed, it is most often Grieg, the Norwegian composer who towers above his colleagues. But now, having sung Grieg for 25 years and recorded an album of Grieg's songs as well, I have taken an interest in all the other untapped material in the National Library. I have begun with Olav Kielland and Arne Dørumsgaard — two composers of the last century who both found inspiration in traditional folk music.

Olav Kielland is not my grandfather, as some have wondered. We are related, but only distantly. My ambition was to record all his songs, and to the extent that we have recorded all the material available to us, we have realised our goal. For me, his tonal language is fantastic, from the simplest hymns and songs to his marvellous "The Last Spring".

As for Olav Dørumsgaard, this album presents only a small portion of his total output. He has many songs that have not been published. We hope to devote an entire recording to Dørumsgaard's songs at a little later date.

Enjoy!

— Marianne Beate Kielland

THE NORWEGIAN AND THE INTERNATIONALIST

Olav Kielland (1901-1985) and Arne Dørumsgaard (1921-2006) followed different paths. Kielland, the architecture student from Trondheim, became one of the leading conductors of his time, and on his farm in Telemark he cultivated an interest in the Norwegian folk tradition. Fredrikstad native Dørumsgaard was finished with composing before turning thirty. He spent the rest of his life abroad, working with European and Asian traditions in the realm of music and literature. But in his youthful songs from the 1940s he encounters the national tonal language of Kielland.

OLAV KIELLAND

Olav Kielland divided his time between conducting and composing. Following his debut as conductor in 1923, he received invitations in Norway and abroad, and from 1933-1945 he was artistic director of the Philharmonic Society. He made a significant contribution to Norwegian contemporary music with the likes of Groven, Valen, Sæverud, and Tveitt in the repertoire, along with other younger composers.

He was internationally renowned as a conductor, but his temperament and uncompromising nature often led to difficulties. Such behaviour spurred his detractors, but also prompted the following response from Johan Halvorsen in the newspaper *Dagbladet* in 1931: *Let the young and talented conductor Olav Kielland work in peace. I protest most adamantly against the shameful and biased manner in which Olav Kielland continues to be hounded.*

It was not always easy to follow his conducting, and the story is told of a Philharmonic musician who wrote into his score: *NB! dangerous place — don't look at the conductor!*

Toward the end of his life he was honoured with the Order of St. Olav, Knight, First Class, and in Iceland he received the Commander's Cross, Order of the Falcon, for his contribution as conductor of the symphony orchestra in Reykjavik.

Kielland regarded Norwegian folk art as a *living and authentic expression of Norwegian originality and distinctive creative power. This music communicates the most important quality of the identity we have lost. When it is recreated in a genuine manner, it will always touch the heart of any Norwegian who is able to receive it.* (From the liner notes for the piano recording *Villarkorn*, for which Kjell Bækkelund received Norway's Grammy/'Spellemannprisen' in 1974.)

A native of Trøndelag, Kielland settled in Telemark in 1941 to get away from the German occupation troops and come in closer touch with Norwegian traditional folk music. It inspired him in his music, including his orchestral works, in which titles appear such as bridal march, springer, and halling.

The songs originated over a long period of time, the Eichendorff songs from 1923 up until *Tri visur (Three Songs)*, and *Vaaren (The Last Spring)* from his last year. The oldest songs with German text stem naturally enough from his Leipzig student years and the vibrant Richard Strauss and German Lied tradition.

Aasen's artful *Gagnløysa (Futility)* sounds like a fresh folk song. It was composed in 1946, but found its place in his next-to-last opus *Tri visur (Three Songs)*. The last in this collection is *Ved Helikons kilder (At the Springs of Helicon)*, a humble prayer in antiquated Dorian tonality (D minor and G major). Together with the author of the text, Halvor Heldahl, and using the simplest possible sounds, he asks to be shown the way to the wellspring of art, to the song of the muses.

In his very last opus 30, Kielland plucks up courage to set Vinje's *Vaaren (The Last Spring)* to new music. His willingness to contend with Grieg speaks of an intrepid personality. The result is firmly anchored in Norwegian tradition and reveals a wide range of expression and utmost sensitivity.

ARNE DØRUMSGAARD

The cosmopolitan Arne Dørumsgaard lived mostly in Paris and in Marzio, Italy, near the Swiss border, where he died leaving behind a life's work of broad scope. In

1950 he left Norway in protest of the treatment to which Kirsten Flagstad was subjected after World War Two.

Besides composing, he worked on free adaptations of Chinese, Japanese and Korean poetry. This resulted in *Østens gamle poesi (Ancient Poetry of the Far East)*, 25 volumes, 1951-1985. For this accomplishment he was awarded an honorary doctorate of literature by the University of Taipei, Taiwan.

He published 22 volumes entitled *Early Songs and Arias*, arrangements for voice and piano of music from 1250-1850. All the volumes are facsimiles of his own beautiful calligraphy. These arrangements, together with a number of his own songs, were recorded by Kirsten Flagstad, Teresa Berganza, Axel Schiøtz, Gerard Souzay, and others.

His most massive endeavour was his collection of sound recordings of Norwegian music and Norwegian musicians. His generous gift led to the founding of the Norwegian Institute of Recorded Sound in Stavanger. Dørumsgaard collected ca. 40,000 records (78s), ca. 30,000 LP albums, ca. 10,000 reel-to-reel tape recordings, and ca. 2,000 cassette recordings and CD albums. The collection is a unique history of musical interpretation and among the largest private collections in the world. For his efforts in the realm of music and literature he was awarded the Order of St. Olav, Knight, First Class in 1994.

As composer he was active only in the first part of his life. At the age of twenty he arranged a composer's evening in his home town of Fredrikstad, and in the ten years that followed he was exceptionally productive, composing piano pieces and over a hundred songs.

The musical settings of Norwegian poets in the 1940s arises from the tradition of Edvard Grieg. In an obituary written by Dørumsgaard expert Per Dahl, it was described as follows: (...) a *lightly flowing and imaginative melody line pregnant with rhythm, and harmonies rooted in national trends of the times.*

— Torkil Baden

OLAV KIELLAND

(1901–1985)

SEKS SIVLE-SONGAR, OP. 17

TEKST: PER SIVLE (1857–1904)

I. DEN FYRSTE SONGEN

Den fyrste song eg høyra fekk
var mor sin song ved vogga.
Dei mjuke ord til hjarta gjekk,
dei kunne gråten stogga.

Dei sulla meg så underleg,
så stilt og mjukt te sova.
Dei synte meg ein fager veg
opp frå vår vesle stova.

Den vegen ser eg ennå tidt
når eg fær auga kvila.
Der stend ein engel, smiler bildt
som berre ei kan smila.

Og når eg sliten trøymtar av
i strid mot alt som veilar.
Eg høyrer stilt frå mor si grav
den song som allting heilar.

II. TE KJÆRASTEN MIN

Når eg vakna om morgonen tidle
etter kvile så trygt og så traust.
Når ho renn og da brenn og brile
dan soli der burte i aust.
Då sprett eg ut or sengi so kvikk og so glad,
då er den fyrste tanken eg i hugen mune ha,
at du, ja du er kjærasten min,
og eg, ja at eg er kjærasten din,
at du, du er min og eg, eg er din
at eg, eg er din og du, du er min,
Gud signe no deg, du kjærasten min!

Når om kvelden seg solauga skunda
te å blunda der vest uti sjo.
På dan tid og i li og i lunda
da seg kurva mot notti te ro.
Då gjeng eg meg å kvila so trygt, men so glad,
då er den siste tanken eg i hugen mune ha,
at du, ja du er kjærasten min,
og eg, ja at eg er kjærasten din,
at du, du er min og eg, eg er din
at eg, eg er din og du, du er min,
Gud signe no deg, du kjærasten min!

SIX SIVLE SONGS, OP. 17

TEXT: PER SIVLE (1857–1904)

I. THE FIRST SONG

The first sweet song that I did hear
was Mother's at the cradle.
The gentle words they reached the heart
and stopped her child's crying.

The strains she hummed enchanted me
and nudged me into slumber.
A lovely path then I could see
up from our humble cottage.

Still do I often see that path
while in my mind's eye resting.
There stands an angel, kindly smiles
as only she can smile.

And when the struggle tires me
and makes me to grow weary.
From Mother's grave still do I hear
her singing all things healing.

II. TO MY BELOVED

In the morning when I first awaken
after resting so safe and secure.
There it rushes and burns and swaggers
the sun far away to the east.
Then swiftly from my bed I bound with joy,
and the very first thought arising in my mind,
that you, yes you, my sweetheart are,
and I, yes, that I your sweetheart am,
that you, you are mine, and I, I am yours
that I, I am yours, and you, you are mine,
God bless you now, you my beloved!

In the evening, the sun's eye it hastens
to the west there to doze in the sea.
At the time when in groves and on hillsides
the stillness of nightfall descends.
Away then to my bed in contentment I go,
and the very last thought still there in my mind,
that you, yes you, my sweetheart are,
and I, yes, that I your sweetheart am,
that you, you are mine, and I, I am yours
that I, I am yours, and you, you are mine,
God bless you now, you my beloved!

III. HEIM

Det hender so tidt,
at ein Norrøna-Gut,
stend lengtar mot Sør
yver Sjoen ut,
naar Hausten grin ifraa Nord.
Og vert det so Høve,
ja, daa er han glad,
han hissar Seglet
og stryk avstad
ut fraa sin Heimsens Fjord.

Men kjem det ein Dag,
daa han tenkjer som so:
«Tru byrjar det vaarast
i Noreg no?»
– daa tøk det til drøg, so det svid;
han fær inkje sova,
han hugsar for væl,
kor Killingen dansar
og Gauken gjæl
der nord i den grøne Lid.

Og daa er han sæl,
han kan snu sin Stamm
og taka Leidi
mot Heimsens Hamn
i Viki derinne i Fjord.
– For var det der nordantil,
Vogga vaar stod,
so kjenner me *det*
i vaart eget Blod,
at Vaaren han drøg mot Nord.

IV. HAUST

Kvar vart det taa alle dei Fuglar,
som song
i Sumar so vænt millom Greino?
Sidan eg høyrde deim
ender og Gong;
og so vart det Stilla i eino.
– Han tagnar, Fuglen, mot Hausten.

Kvar vart det taa alle dei Blomar,
som stod
og nikkad i Ljos og i Ange?
Eg ser yver Bøen,
men er inkje god
faa auga paa ein av dei mange.
– Han visnar, Blomen, mot Hausten.

III. HOME

It happens so oft,
that a Norwegian lad,
longs to sail to the south
far across the sea,
when autumn blows in from the north.
When prospects are good,
yes, then he is pleased,
he hoists up the sail
and hastens away
out from his native fjord.

But comes then a day,
when his thoughts they are so:
“Pray tell, is it springtime
in Norway now?”
he burns then with longing so strong;
no sleep does he find then,
remembers too well,
Kid goat where he dances
cuckoo where he sounds
up north on the hillside green.

And happy is he,
then his prow he can turn
his course then he sets
toward his homeland port,
the cove at the end of the fjord.
Was it there in the north
our cradle stood,
that's something we feel,
feel in our own blood,
that spring's headed toward the north.

IV. AUTUMN

What happened to all the birds,
that sang
so lovely 'twixt branches in summer?
Later I heard them
yet one more time
and then 'twas completely quiet.
The bird now falls silent toward autumn.

What happened to all the flowers,
that stood
and nodded in light, were so fragrant?
I search o'er the meadow,
but little I see,
catch sight then of one of the many.
The flower it's wilting toward autumn.

V. TIL TELEMORK

Aa, kunde eg fara til Telemork
og liva ei Sumarstund!
Der gror det Ryllik paa Stove-Tak
og Songar paa Folkemunn.

Til Telemork, dit stend mi Traa
til Gauksto-Fjell
og til Vinje-Gjeld,
til Rjukan sval
og til Morgedal.
– Til Sumars so fær me sjaa!

Eg lengtar aa sjaa der dei kom ifraa,
dei fyrste i Sverres Flokk.
Dei valde aa berjast med Næver paa Bein,
til Daud eller Siger dei rokk.
Dei rokk det Maal, dei vilde naa.
Og me stend her
og Halvlinga er.
Eg tenkjer som so,
naar Noreg vil gro:
til Sumars so fær me sjaa.

Eg langtar aa sjaa, der han Aasmund rann
om Raun av den gamle Rot.
Eg langtar aa sjaa, der han Jørund Skald
gjekk fram paa sin Gjætar-Fot.
Eg vitja vil han Dyre Vaa
og gjestar Troll
inni Grunge-Koll
og Raudberg-Nut,
og so *Storegut*.
– Til Sumars so fær me sjaa.

Eg kjem meg vel eingong til Telemork,
um inkje det vert iaar.
Og daa lyt det vera Sumar og Sol,
og eller so Sol og Vaar.
Til Telemork, dit stend mi Traa,
til Gauksto-Fjell
og til Vinje-Gjeld,
til Rjukan sval
og til Morgedal.
– Til Aars – ja, so fær me sjaa!

VI. FERDAMANN

Eg vanka paa Foten so vida ikring
yver Stokk, yver Stein;
eg fekk Støyt, eg fekk Mein,
– og stundom so fekk eg no slett ingen Ting.
– «Aa haa, aa ja,
det er so mangt, du i Verdi fær trøytal!»
sa ho gamla Gro Brøytar.

V. TO TELEMORK

O, could I go to Telemark
and spend a summer there!
On roof-tops there the yarrow grows
and song is in the air.
To Telemork, I yearn to go
to Gauksto Mountain
Vinje Gorge,
to Rjukan cool
to Morgedal.
– Next summer we shall see!

I long to see from where they came,
the first of Sverre's men.
Leggings of birch-bark they did wear
till death or victory their lot.
The goal they had, it was achieved.
And here we stand
in stature half,
Such are my thoughts,
shall Norway grow:
– Next summer we shall see!

I long to see where Aasmund ran
a Rowan tree of lineage old.
I long to see where Jørund Skald
shepherd his flock.
I'd like to visit Dyre Vaa
call on trolls
there in Grunge Hill
and Raudberg Peak,
and Storegut.
– Next summer we shall see!

One day I'll get to Telemork,
it may not be this year.
And then it must be summer and sun,
or else in sun and spring.
To Telemork, I yearn to go
to Gauksto Mountain
Vinje Gorge,
to Rjukan cool
to Morgedal.
– Next year, yes, we shall see!

VI. WAYFARER

I wandered about, roamed both far and wide
over hill, over dale;
I hit snags, I hit bumps,
and sometimes I hit simply nothing at all.
"O ho, o yes,
One has so much to endure in this world!"
she declared, old Gro Brøytar.

Eg bygde meg Skuta, eg styrde ho sjøl.
Men so siglde eg paa,
miste Ror, miste Raar
og fekk vera glad, at eg flaut paa ei Fjøl.
– «Aa haa, aa ja,
det er so mangt, du i Verdi fær trøytal!»
sa ho gamla Gro Brøytar.

Eg smidde meg Vengjer, flaug til og ifraa.
Men som kvassast eg flaug,
jau, so sa dei, eg laug,
og sume, dei kalla meg Diktar, attpaa.
– «Aa haa, aa ja,
det er so mangt, du i Verdi fær trøytal!»
sa ho gamla Gro Brøytar.

VAAREN, OP. 30

TEKST: AASMUND OLAVSSON VINJE
(1818–1870)

Enno ein Gong fekk eg Vetren at sjaa
for Vaaren at røma;
Heggen med Tre som der Blomar var paa
eg atter saag bløma.
Graset det grøne eg enno ein Gong
fekk skoda med Blomar;
enno eg hørde at Vaarfuglen song
mot Sol og mot Sumar.

Alt dette Vaarliv eg atter fekk sjaa,
som sidan eg miste.
Men eg er tungsom og spyrra meg maa:
tru det er det siste?

Alt det som Vaaren imøte meg bar,
og Blomen eg plukkad',
Federnes Aander eg trudde det var,
som dansad' og sukkad'.
Derfor eg fann millom Bjørkar og Bar
i Vaaren ei Gaata;
derfor det Ljod i den Fløytar eg skar,
meg tyktest at graata.

FEM SANGER AV OBSTFELDER

TEKST: SIGBJØRN OBSTFELDER
(1866–1900)

HIMMEL, DU RØDMER

Himmel, du rødmer svagt dernede,
hvor solen bag kuplerne svandt.
Himmel, dit ansigts klare ro

I built then a vessel, I steered it myself.
But then foundered and sank,
rudder lost, lost the yard,
and happy was I on a board then to float.
"O ho, o yes,
One has so much to endure in this world!"
she declared, old Gro Brøytar.

I forged then some wings and did fly to and fro.
But the fiercer I flew,
heavens, they said I lied,
and some of them called me a poet besides.
"O ho, o yes,
One has so much to endure in this world!"
she declared, old Gro Brøytar.

THE LAST SPRING, OP. 30

TEXT: AASMUND OLAVSSON VINJE
(1818–1870)

Once again I have seen the winter
surrender to spring;
Branches of cherry trees laden with blossoms,
once more I saw them.
Once more amongst the green grasses beheld
them all sprinkled with flowers;
once more the spring song of birds I heard
welcome sun and the summer.

Spring with life teeming, I've seen it again,
before it has vanished,
But I feel weary and wonder myself:
might this be the last one?

All things that springtime presented to me,
and flowers collected,
Ancestral spirits 'twas they who I thought
were dancing and sighing.
Therefore I found between birches and pine
in springtime a mystery;
therefore the sounds from the flute that I carved,
it seemed to be weeping.

FIVE SONGS BY OBSTFELDER

TEXT: SIGBJØRN OBSTFELDER
(1866–1900)

HEAVEN, YOU'RE BLUSHING

Heaven, you're blushing slightly down there
where domes hide the faded sun.
Heaven, your tranquil countenance

streifes let og mildt af dit brede,
ædelmodige smil. Er det os,
folkene, som spaserer hernede,
lygterne, lysene, vi har tændt,
eller gemmer horisonten en glæde,
der tegner rødmen på din aftens bleghed.

ROSEN

Rosen!
Rosen elsker jeg!

Alle jordens unge læber
kysser roser, kysser roser.

Den unge jomfrus skjælvende drøm
– ingen får den vide
uden én,
rosen.

Hver kvinde på jorden har blandet sin ånde
med rosens duft, har hvisket,
mens læben skjælver,
de søde ord, de hede ord,
som ingen kjender,
ingen uden rosen,
der selv er den hedeste skjælven.

KAN SPEILET TALE

Kan speilet tale?

Speilet kan tale!

Speilet skal se paa dig hver morgen,
forskende,
se paa dig med det dybe, kloge øie,
– dit eget!
hilse dig med det varme, det mørkeblaa øie:
Er du ren?
Er du tro?

PIGER

Munden kysser jeg,
kinden klapper jeg,
men øinene, øinene –
hader jeg!

Håret gråter jeg i.
Armene sover jeg i.
Men øinene, øinene –
stikker jeg ud!

Hagen kniber jeg!
Næsen bider jeg!
Men øinene, øinene! –
knæler jeg for.

is softly, mildly grazed by your broad and
noble smile. Is it us,
the people strolling down here,
the lamps, the lights, we have lit,
or does the horizon conceal a joy,
which sketches the pale blush of your evening.

THE ROSE

The rose!
'Tis the rose I love!

All the young lips of this earth
kissing roses, kissing roses.

The young maiden's trembling dream
- no one may know it
but one,
the rose.

Each woman on earth she has mingled her breath
with the rose's scent, has whispered,
with trembling lips,
the words so sweet, tempestuous words,
known by no one,
no one but the rose,
itself most tempestuous trembling.

CAN THE MIRROR SPEAK

Can the mirror speak?

The mirror can speak!

The mirror can look at you each morning,
critically,
look at you with deep, prudent eyes,
– your own!
greet you with warm, deep blue eyes:
Are you pure?
Are you true?

MAIDENS

The mouth I kiss,
the cheek I caress,
but the eyes, the eyes –
I hate!

The hair, I weep in it.
The arms, I sleep in them.
But the eyes, the eyes –
I poke them out!

The chin I pinch!
The nose I bite!
But the eyes, the eyes! –
before them I kneel.

SOMMER

Væv mig en kåbe, som rødmer,
spind den af tåge, knyt den af stråler,
dyp den i nellikeblod!

Væv mig en kjole, som skjælver –
aspebladvævet, dugperleknapet,
heftet med spindelvævtråd!

Sy mig et belte, som funkler –
lokkende lygtmænd, hoppende ildblus
finkle på himmelblå grund!

Sy mig så noget, der hvisker!
smilende spænder, sommerfuglvinger,
– legende kolibrisko!

STUNDOM INGEN UM ELSKEN VEIT

TEKST: IVAR AASEN (1813–1896)

No er det Tid, at du Ordet nemner
og segjer berlegt, kor Hugan stemner;
og kvik og modig du vera maa,
det vil ei Gjenta so gjerne sjaa.

Og lat so inkje all Voni fara,
um inkje Gjenta so braadt vil svara;
for slik ein Spurnad er alltid dryg,
og helst naar Vækja er ung og blyg.

Men hev' ein fyrst fenget Rom i Barmen,
so fær ein ogso eit Rom i Armen.
D'er stundom, ingen um Elskan veit,
og endaa er han baad' varm og heit.

TRI VISUR I VÅ OG VON, OP. 29

VED HELIKONS KILDER

TEKST: HALVOR HELDAHL (1898–1990)

En hilsen fra Helikons kilder
hvor musene har sitt hjem.
Jeg ville så gjerne ha vært der,
men hvordan skal jeg finne frem?

Jeg ville så gjerne ha vært der,
om bare en eneste gang.
Tenk sitte ved Helikons kilder
og lytte til musenes sang.

SUMMER

Weave me a coat that blushes,
spin it of fog, knot it of straw,
dip it in carnation blood!

Weave me a dress that trembles –
aspen leaf weaving, dew pearl buttons,
stitched with spiderweb thread!

Sew me a belt that sparkles –
alluring lantern men, dancing flames,
gleaming in the skyblue depths.

Sew me something that whispers!
smiling buckles, butterfly wings,
frolicking hummingbird shoes!

SOMETIMES LOVE SEEMS A MYSTERY

TEXT: IVAR AASEN (1813–1896)

Now is the time to find the right word
and say straight out where your mind is steering;
and quick and daring must you be,
that's what a lassie likes to see.

And do not then let all hope perish,
should she not hasten to give her answer;
to make one's mind up is always hard,
especially when one is young and shy.

But when you've made room in your heart,
then you'll find room within your arms.
Sometimes love seems a mystery,
though it be within our grasp.

THREE SONGS OF DOUBT AND HOPE, OP. 29

AT THE SPRINGS OF HELICON

TEXT: HALVOR HELDAHL (1898–1990)

A greeting from Helicon's springs
where the muses are at home.
O how I would like to have been there,
but how shall I find my way?

O how I would like to have been there,
if only one single time.
Imagine sitting at Helicon's springs
and hearing the songs of the muses.

Men ingen kan vise meg veien,
jeg vet ikke hvor jeg skal gå.
Det blir kanskje bare i drømmen
jeg Helikons kilder kan nå.

GRÅVÉRS DAG

TEKST: JON GUNNHEIM (1900–1984)

Dagen er regntung og myrk og grå,
vinden han susar og aukar på.
Klungeren klarar seg fast til muren,
men bleikna blad fell frå greina sturen.
Og dagen er myrk og grå.

Livsdagen min er så myrk og grå,
regnvind og ruskevær aukar på.
Tanken krinsar kring halvgløynde minne;
men visna voner eg berre finne.
Og dagen er myrk og grå.

Stille hjarta, hald opp å gråte!
Sola ho skine bak skyer våte.
Lagnaden lager det slik for alle:
I kvart eit liv det litt regn må falle.
Dagar imillom lyt véra myrke.

GAGNLØYSA

TEKST: IVAR AASEN (1813–1896)

Eg vil so gjerne syngja og veit meg ingjen Song;
kvar Stubben, som eg veit, hev eg sungjed.
Paa Fusk og Fille-Visor var sakte ingjen Trong,
av slike Ting da ha' mid ein Dunge.
Men mangt so lyt ein nytta, naar inkje betre finst,
daa lyt ein ofto taka dan Ting, ein vyrde minst.
Slikt hender baade Kjeisar og Kungje.

Og sume dei digtar um Elskugjen mest,
um blomstrande Kinner og Kjarar.
Ja, kunde da no vara, so var da væl best.
D'er snildt te sjaa two elskande Makar.
Men Kjarleikjen minkar, og Mædo ho veks;
dan smilande Vækjo vert ei rukkutter Heks.
So dan Ting heve og sine Hakar.

Og sume dei digtar um Friheiti snildt,
at alle Mann er like, dei meinar.
Men endaa er eg rædd, um d'er aldri so gildt,
da skiler seg daa Herrar og Sveinar.
Dan Mann, som heve Magti, fær Friheiti nog,
men fær du liti Magt, fær du liti Friheit og.
Eg kvider mot te segja, kva eg meinar.

But no one can show me the way,
I know not where I must go.
Only perhaps when dreaming
may I ever reach Helicon's springs.

DEARY DAY

TEXT: JON GUNNHEIM (1900–1984)

Heavy with rain is this dark, grey day,
whistling the wind as it gains in strength.
rose briars clutching the wall steadfastly,
but faded leaves fall from moping branches.
The day it is dark and grey.

My existence is so dark and grey,
rain, wind and storms they have gained in strength.
Thoughts they circle round half-recalled memories;
but withered hopes they are all I find.
The day it is dark and grey.

Tranquil heart, now stop your weeping!
Clouds of rain mask a spinning sun.
Everyone's destiny is the same:
In every life there is rain that must fall.
There are some days that must be dark.

FUTILITY

TEXT: IVAR AASEN (1813–1896)

So gladly would I sing, but no song comes to mind;
each ditty that I know, I have sung.
With time demand has dropped for mediocrity
Such things we have in ample abundance.
But such must then be used, when it's the best one has,
one often must choose, the thing one values least.
It happens both to kings and to emperors.

And there are those who write exclusively of love,
of rosy cheeks and maidens in full flower.
Yes, if such could endure, then that would be best.
It's pleasant watching two ardent lovers.
But love's on the wane, lethargy on the rise,
the sweetly smiling maiden now a wrinkled old crone.
Such things too have their drawbacks.

And then there are those, of fine freedom they write,
they reason that all men are equal.
I fear nonetheless that so simple it's not,
The lord still rules over the vassal.
The man with the power has freedom, it's true,
but have you little power, little freedom as well.
I express with reluctance my opinion.

So er da noko' afaaft med alle desse Ting,
og vistnog er da so med dei fleste.
Ver nøgder med Luten din, um han er no ring,
og tenk deg, at ditt er da beste.
Og naar du drikker Vatned, so tenk, at da er Vin,
og naar du slagtar Kalven, so tenk at d'er eit Svin.
D'er Tankjen, som gjerer det meste.

TO SALMER, OP. 6

I. MOT DAG

TEKST: OLAV AUKRUST (1883–1929)

Fyll mit hjarta med heilag song,
fyll min hug med heilage tankar.
Gjev meg næring kvar naudstadd gong,
styrk meg kvar helst eg vankar.

Gjev meg det som eg djupast treng,
truskap på vågsam veg gjennom verdi.
Kjærleiken lyfte sin engleveng,
fylgje min vilje på ferdi.

Låt meg få leite i sorgfull lyst
og lyfte or djupet den skire skatten.
Gjer meg alt meire og meire tyrst,
læk meg med livsens vatn.

Upp du lyfte min kjellarlem –
no fløymer di sol over blomar bleikte.
Takk for di eg kjenner du kjem,
takk for at ljøs vert kveikte.

No mot den blåe, strålende dag
stryk du skoddi frå fjell og tindar.
Otten min kverv for ditt andedrag
som eimar for morgonvindar.

II. MORGEN

TEKST: THOMAS KINGO (1634–1703)

Nu rinder Solen op
Af Østerlide,
Forgylder Klippens Top
Og Bjergets Side.
Vær glad, min Sjæl, og lad din Stemme klinge!
Stig op fra Jordens Bo
Og med din Tak og Tro
Til Himlen svinge.

Utallig saa som Sand,
Og uden Maade,
Som Havets dybe Vand

So there is something wanting with all these things,
and this is surely so in most cases.
Be content with your lot in life, no matter how scant,
imagine that yours is the best.
And when drinking water, imagine it's wine,
when slaughtering the calf, imagine it's swine.
It is mostly what you think that matters.

TWO HYMNS, OP. 6

I. TOWARD DAYBREAK

TEXT: OLAV AUKRUST (1883–1929)

Fill my heart with sacred song,
fill my mind with sacred thoughts.
Nourish me when in distress,
Strengthen me wher'ere I go.

Give me what I profoundly need,
devotion on perilous worldly paths.
May love spread its angel's wings,
inspire my will on this journey.

May I search in somber delight
and lift from the depths the brittle treasure.
Intensify evermore my thirst,
heal me with the water of life.

Upwards you lift my cellar door –
now sunlight floods over pale flowers.
Grateful knowing you will come,
grateful the light was revived.

Now toward the blue, luminous day
you erase fog from mountains and peaks.
My fear fades sensing your breath
wafting in the morning wind.

II. MORNING

TEXT: THOMAS KINGO (1634–1703)

The sun now rises in
the eastern sky,
the cliff tops golden turn,
and mountainsides.
Rejoice, my soul, and let your voice resound!
From home on Earth ascend
with gratitude and faith
toward Heaven rising.

Immeasurable as sand,
and boundless
as ocean depths

Er Herrens Naade,
Som han mit Hoved daglig overgyder:
Hver Morgen i min Skaal
En Naade uden Maal
Til mig nedflyder.

Han har i denne Nat
Med Engleskare
Mit Hus og Hjem omsat,
At ingen Fare
Har rammet mig og min i nogen Maade,
Men jeg er frelst og fri
Fra Dødens mørke Sti
Og Sjælevaade.

Min Sjæl, vær frisk og glad,
Lad Sorgen fare!
Dit Legems Blomsterblad
Skal Gud bevare.
Han skal i Dag mig give Kraft og Styrke,
Jeg i mit Kald og Stand
Min Gud og Fader kan
Tilbørlig dyrke.

Lad Landet deilig staa
Af Frukt og Grøde!
Lad Sandhet Fremgang faa
Og Retten møde!
Gud give mig min del med alle andre,
Indtil jeg hos min Grav
Nedlægge skal min Stav
Og heden vandre.

SALME

TEKST: ANON.

Seg som en engel døden nærmere,
og rekker hånden meg som venn.
La andre hilse den med tårer,
jeg med et smil vil hilse den.

Ei hjertet opphørt er at banke,
det slår med dobbelt sterke slag.
Og ingen frykt mitt sinn omslører,
nu blir det just for alvor dag.

Jeg går fra jer, i kjære, kjære.
Men går ei langt, er alltid nær.
Jeg venter jer for Herrens trone,
i evig fryd vi møtes der.

is God's grace,
which He showers on me daily:
Each morning in my bowl,
grace without measure
flows down to me.

He has in this night
with angel bands
shielded my house and home,
that no misfortune
has befallen me and mine in any way,
I am redeemed and free
from death's dark path
and sorrow.

My soul, be well and glad,
forsake sorrow!
Your flowering leaf
God will preserve.
He will today on me bestow power and strength,
I in my call and station
can my God and Father
properly worship.

May the land flourish
in the bounty of its harvest!
May truth advance
and justice prevail!
May God give me my share with all others,
until I at my grave
shall lay down my staff
and depart this life.

HYMN

TEKST: ANON.

Like an angel death approaches
offering its hand like a friend.
May others greet it with tears,
I wish to greet it with a smile.

My heart has not stopped beating,
it beats with twice its strength.
No fear my mind envelopes,
now that my day has come.

I go from you my dear, dear ones.
I go not far, am always near.
Shall wait for you before God's throne,
there shall we meet for evermore.

BARNET

TEKST: OLAV AUKRUST (1883–1929)

I feberdraumen heit eg fraus.
Mit hjarta høgt i rædsla raus.
Daa fekk eg, barn, di aasyn sjaa,
det var som verdi ljosna daa.

Det livna gjennom kvar ei taag,
daa handi di paa panna laag.
Eg kjende du min engel var
som kom fraa gud, og gav meg svar.

Di vesle, gode, reine hand
kan slökkje ut ein helvitbrand.
Du barnesjæl som glad her sviv,
du gjev meg lækjedom og liv.

Dei blaa augo dine er
som geislar fraa ei annor verd.
Som straalar gjennom tagall skog
det leikar gjennom all min hug.

EIT LITET STEV TIL MOR

TEKST: ANON.

Eg vilde syngja ein sildresong
om blad og blomar,
om fuglelåt og om kvar den gong
det gjekk mot somar.

Eg vilde kveda so stort eit stev
at alle tankar
og alle kjenslur eg veit eg hev
seg saman sankar.

Men tonen villast. Det vantar ord.
Kva skal eg gjera?
Når alt som blømer or Norges jord
så fint kan vera.

EICHENDORFF-SANGER

TEKST: JOSEPH VON EICHENDORFF
(1788–1857)

FRÜHLINGSGRUSS

Es steht ein Berg in Feuer,
In feurigem Morgenbrand,
Und auf des Berges Spitze
Ein Tannbaum überm Land.

THE CHILD

TEXT: OLAV AUKRUST (1883–1929)

In my feverish dream I froze.
My heart it raced in terrible fear.
Your countenance I saw then, child,
it seemed as though light filled the world.

I felt then life in every fibre,
your hand upon my brow you laid.
For me my guardian angel now
sent down from God with his reply.

The tiny hand, so good and pure
it can extinguish fires of Hell.
You child soul hovering here,
you bring your healing power and life.

Your eyes of blue so lovely are
like spirits from another world.
Like sunbeams through the silent wood
they play and dance throughout my mind.

A LITTLE VERSE FOR MOTHER

TEXT: ANON.

I wished to sing this little song
of leaves and of flowers,
of birdsong and of each time
summer was approaching

I wished to sing a song so large
a collection of
all my thoughts
and all the feelings I know I have.

But the tones lost their way. Words were lacking.
What shall I do?
When all that blooms from Norway's soil
is so very lovely.

EICHENDORFF SONGS

TEXT: JOSEPH VON EICHENDORFF
(1788–1857)

GREETING SPRING

There is a mountain ablaze
In the glow of the fiery morning,
And on the mountain peak
a fir tree surveys the land.

Und auf dem höchsten Wipfel
Steh ich und schau vom Baum,
O Welt, du schöne Welt, du,
Man sieht dich vor Blüten kaum!

DICHTERLOS

Für alle muß vor Freuden
Mein treues Herze glühn,
Für alle muß ich leiden,
Für alle muß ich blühn,
Und wenn die Blüten Früchte haben,
Da haben sie mich längst begraben.

ARNE DØRUMSGAARD

(1921–2006)

BURLESKAR FOR SONG OG PIANO, OP. 13

TEKST: JAKOB SANDE (1906–1967)

I. EG KRYP (LAKEI SONG)

Eg kryp for dei store og heilage menn
– for keisar og konge og pave.
Eg dillar på rova for slag og for spenn,
med ryggen min krøkt som ein klave.
Eg bukkar og skrapar for klokkar og prest
som preikar so vent på stolen,
og krøkjer so ryggbeinet knakar og knest,
for bispen med kors på kjolen.

Og råkar eg fram på ein høglerd mann,
med brillar, og skolt utan hår på,
då kryp eg på fire som best eg kann,
og kysser den jord han går på.

Og råkar eg doktor og skrivar og fut, og
lensmenn, og sovrone gitar,
då sig eg ihop som ein vaskeklut,
og djupt meg til jordi lutar.
For eg byggjer mitt liv på eit ord eg fann:
«sæt ei Eder op mot det Onde.»
So krøkjer eg rygg for den mektige mann
so djupt som ein skattetyngd bonde.

II. SKRÆDDAR-SVEINEN

Det var ein gong ein skreddarsvein
med hanskar og flossehatt,
som gjekk til ei jomfru på hanebein
kvar evige laurdagsnatt.

And on the highest tree-top
I stand, from there look out,
O world, you beautiful world,
Hardly see you for the blossoms!

POETLESS

With joy for all
My faithful heart must glow,
For all must I suffer,
For all must I bloom,
And when the blossoms bear fruit,
A long time in the grave I'll have lain.

– English translations: Jim Skurdall

BURLESQUES FOR SONG AND PIANO, OP. 13

TEXT: JAKOB SANDE (1906–1967)

I. I GROVEL (SONG OF A LACKEY)

I grovel for the grand and holy men
– for emperor king and pope.
I wag my tail with each blow and kick,
with my back bent like a collar.
I bow and scrape for sexton and priest
who preach proudly from the pulpit,
and bend so my backbone cracks and snaps
for the bishop with cross on his cassock.

And if I come across a learned man,
with spectacles, and hairless pate,
then I crawl on all fours as best I can,
and kiss the ground he walks on.

And if by chance I meet doctor, judge, bailiff,
and sheriff, and other such lads,
like a wash-rag then I sag,
and slump down on the ground.
For I base my life on an adage I found:
“Do not make a stand against evil.”
For the powerful man I bend my back
down as far as the tax-laden peasant.

II. THE JOURNEYMAN TAILOR

There once was a journeyman tailor
with gloves and top hat,
who courted a maiden
every blessed Saturday night.

Om dagen sat han med saks og nål
og bia på neste helg
til dess han vart grann som ein vindturr ål
og skrinne som ein gamal belg.

Og når han omsider til laurdags vann,
då stod han i all sin stas,
og kasta med småstein så sveiten rann,
på jenta sitt kammersglas.

Men skreddaren, stakkar, vart slegen ut,
og jaga på dør som ein hund,
og det av ein diger skomakargut,
på attan bismarpund.

Og det var den vesle skreddarsvein,
han visste seg inga råd,
han hengde seg på ei bjørkegrein,
i trilagd snelletråd.

III. TRUR EG (ETTER EIN RANGEL)

I morgon vil eg byrja på eit nytt og betre liv,
trur eg.
Eg skal aldri gå på fylla meir
og skjera folk med
kniv,
trur eg.
Eg skal aldri skråla visar meir
i laddevinsrus,
men syngje åndelege sanger
i Zions bedehus,
trur eg.

Alle kvinnfolk som eg møtar
skal eg sky som bare fan,
trur eg.
Og gå vyrdeleg forbi dei
som ein nybakt kapellan,
trur eg.
Eg skal sitte som ein munk
i ein misjonskone-ring,
og drikka kaffe medan drøset
går um åndelege ting,
trur eg.

Det skal ingen meir få sjå meg
når det lir til høgste natt,
trur eg,
koma ruslande på heimveg utan stivety og hatt,
trur eg.
Eg skal leggja meg når grisen
går til kvile i sitt bol,
og stå opp når hanen flakser

By day he sat with scissors and needle
waiting for the coming weekend
till he was thin as an air-cured eel
and scraggy as an old bellows.

And when at last Saturday arrived,
there he stood in his finery,
perspiring while throwing small stones
at the maiden's chamber window.

But the tailor, poor chap, was vanquished
and thrown out like a dog,
by a brawny cobbler's lad
who weighed over two hundred pounds.

And that was the little journeyman tailor,
he was in utmost distress,
from the branch of a birch tree he hanged himself
using three-ply spindle-spun thread.

III. I RECKON (AFTER A BENDER)

Tomorrow I'll begin a new and better life,
I reckon.
I'll never booze again nor assail
others with
a knife,
I reckon.
Never again bellow out ballads
on a cheap wine drunk,
but rather sing sacred songs
at the meeting-house,
I reckon.

All women I meet
I'll avoid like hell,
I reckon.
And like a newly fledged curate
respectably pass them by,
I reckon.
I'll sit like a monk in a circle
of missionary wives,
and drink coffee with small talk
aimed at spiritual things,
I reckon.

Never again will I be seen
in the dead of night,
I reckon,
ambling home, collar and hat missing,
I reckon.
I'll turn in when the pig
lies down in its bed,
and get up when the cock flaps

og gjel i morgonsol,
trur eg.

Ja, i morgon
skal eg byrja på den gode veg som sagt,
trur eg.
Taka striden upp mot kjøtet
og den heile develsmakt,
trur eg.
Men i dag lyt det få vera,
for eg er so spøkje tyrst
at eg må ha eit ølkrus til å leska meg på fyrst,
trur eg.

SALME, OP. 5, NR. 2

TEKST: SIGBJØRN OBSTFELDER
(1866–1900)

Når den første tåre smelter,
da brister sorgen.
O Gud, giv meg den første tåre.

Hos mig er tåren is
og min sorg er isens rose.
Hos mig er tåren is,
og mit hjerte fryser.

ET BARN, OP. 7, NR. 1

ARNULF ØVERLAND (1889–1968)

Et barn alene i natten
gråter efter sin mor,
og går, og går i den mørke skog
og vet ikke hvor.

Så finner det frem til veien
og kjenner til sist hver sving.
Og vandrer den om og om igjen
mot ingen ting.

SKUMRING I TUSSESKOG, OP. 8

TEKST: HANS HENRIK HOLM (1896–1980)

DET DYRE SIGERBLØT

Prinsessa hågt i gluggjen stod:
«Ver helsa min festarmann!
Du ber kring bein med storkna blod
til fesling mitt silkjeband.»

its wings and crows in the morning sun,
I reckon.

Yes, as I said, tomorrow
I'll head down the straight and narrow path,
I reckon.
Begin my struggle with the flesh
and all that devilry,
I reckon.
But today it will have to wait,
for I have such a dreadful thirst
that I need a mug of ale to quench it first,
I reckon.

HYMN, OP. 5, NO. 2

TEXT: SIGBJØRN OBSTFELDER
(1866–1900)

When the first tear dissolves,
then sorrow bursts.
O God, give me the first tear.

My tear is of ice
and my sorrow a rose of ice.
My tear is of ice,
and my heart it is freezing.

A CHILD, OP. 7, NO. 1

ARNULF ØVERLAND (1889–1968)

A child alone in the night
weeps for its mother,
and walks, and walks in the dark forest
and knows not where.

Then it finds the path
and knows at last each turn.
And traverses it again and again
toward nothing.

– English translations: Jim Skurdall

DUSK IN THE ENCHANTED WOOD, OP. 8

TEXT: HANS HENRIK HOLM (1896–1980)

THE VICTORY OFFERING

The princess high in the oriel stood:
“Be greeted, my lover bold!
Thy wounded limb all stain’d with blood
my silken band doth hold”.

Bland tusund hermenn frå stridsens leik
reid han sigerbleik.

Han sorgall gjekk i myrke stall,
der hesten med hovud neig.
«All smeik med kongedotri vert kald,
når du min gangar er feig.»
Bland tusund hermenn frå stridsens leik
reid han sigerbleik.

«Du Ekkjeson meg drepa må,
men ver inkje låk til sinns!»
Han hovud’ hogg av folen grå.
Då vart han ein fager prins.
Bland tusund hermenn frå stridsens leik
reid han sigerbleik.

FARKTAUSI

Farktausi åtte ein hestsko med saum,
gjøymde siit freistingsfund.
Gardgutar allí på gjilte’ gav gaum,
men berre på elskhugsstund.
Dei hermede etter gauken i kyrkjeflokksrad.
No blør han på bjørkeblad.

Gjævhug og venleik i andlitsdrag,
skrótt vert i heimanferd.
Karmanns hug er ei kvasstonna sag;
ho raspar alt ho kjem nær.
Dei hermede etter gauken i kyrkjeflokksrad.
No blør han på bjørkeblad.

DET ER FJORD IMILLOM FRENDAR

Det er fjord imillom fendrar
der dei liver i himiltrong dal.
I høgstdagsleitet solglytt
varmt i einvera til oss når.

Då gjeng me ut lik klostermunkar
etter blom medan soli glår.
Åleine finn me lækjeurtir
å blande i bringjedrykk klår.

Det høver inkje same salve
til alle hjartesår.

SMØRBLOM

Eg krislar deg med smørblom på høkehy.
Kvart eit blad du nappar vår,
tél um din kjærast ein gard kann by,
vert prost eller fatigkar.

Men finn du ein firkløver gjøymd burt i gras,
skal du pers’ han i boki til stas.

‘Mongst thousand warriors from battle’s bale
rode he vict’rypale.

He sadly went to the stable drear,
his horse low bent its head.
“My love and joy will be cold cheer,
when thou, my steed, art dead”.
‘Mongst thousand warriors from battle’s bale
rode he vict’rypale.

“Thou Ekkjeson, shalt now me slay,
must neither waver nor wince!”
The head he hew’d off the charger grey.
There stood a fair young prince.
‘Mongst thousand warriors from battle’s bale
rode he vict’rypale.

THE BEGGAR-MAID

A maiden had found her a horseshoe and nail,
hid well her lucky find.
Young men ever as wooers fail,
tho shaming a true love’s mind.
They mimic’d light the cuckoo in churchgoer throng.
Now bleeds he the birchleaves among.

Fairness of soul in features seen
as wedding outfit is poor.
Young men’s mind is a saw blade keen,
it touches and tears full sore.
They mimic’d light the cuckoo in churchgoer throng.
Now bleeds he the birchleaves among.

THERE’S A FJORD

There’s a fjord ‘tween fated kinsfolk,
where they dwell in the darksome vale.
At highest noontide
sunrays warm may reach to our lonely home.

Then go we forth like cloister’d friars
culling flowers till the sun sinks low.
All lonesome find we healing herbs
to blend in the cordials glow.

The same salve won’t with equal virtue
into all heartwounds flow.

BUTTERCUP

I shall tickle you with a buttercup ‘neath the chin.
Each leaf you warily scan,
tells whether a wooer with a farm you shall win,
or a dean, or a beggarman.

The fourleaved clover you found in a nook,
you shall press ‘tween the leaves of a book.

Vår lagnad flyg som haug yver
reirfugl og stegg
med knivklær som daudeljåsegg.

HJURINGLOKK

Svein på Heddeland! Svein på Heddeland!
Bu so kardrjukt du kann!
Svein! Svein! Svein! Svein!
Tak kvar einaste mann!
Brådt røvarhorgi grov,
rauk fram på rov!

Svein!
Drap buhunden Garm!
Hogg Torgunnas arm!
Tak til bergom! Til bergom!
Dit frelsflaug eg veg!
Kom fljótast! Kom fljótast!
Berg bøling og meg!

BLODØRN

Si våbøn Ragnar i daudegard song;
ormane kvast han beit.
«Det segjer eg deg Engeland's kong!
Mitt dråp vert din banesmeit!»
Kvar lukkekonung flakkar til
Hel på nøttestig.

Kong Ella livrædd um hemnferd fekk snók;
mot trollfegde hjelp 'kje hów.
Til fange Ragnars sønir han tok.
Dei blodørn i rygg han grov.
Kvar lukkekonung flakkar til
Hel på nøttestig.

DAVRANDE HUG

All liding aukar som jordeple
under ei glederot.
Me er leigarar som onnuge
dyrkar ei liti ákerbot;
um hausten nøydest me svare
vår vinning til siste kvitt.

Fyrst alderen vittar yngdi inn
der ingjen meir spyr um mitt og ditt.
Då trør me velkjende tuffir
med bānesinn bjart og blidt.

SVEINKALLSVALL

Berre attergløymur og kallar
kliv upp der det låkast er;
dei skjynar 'kje himlen allstødt er like nær.
Men gamal spott og skade
tek med hva dei fær.

Our fate flies like a hawk o'er
the nest at a breath
with claws like the sickle of death.

SHEPHERD-GIRL'S CALL

Svein at Heddeland! Svein at Heddeland!
Arm all that you can!
Svein! Svein! Svein! Svein!
Bring every good man!
Whew! Straight a rascally crew
on us flew!

Svein!
They killed our dog Garm!
Hack'd Torgunna's arm!
To the mountains, the mountains!
up there did i flee!
Come quickly, come quickly!
Save cattle and me!

BLOOD-EAGLE

His curse did Ragnar in snakepit sing,
cover'd with deadly sores:
"I swear that even as England's king!
My death shall full sure be yours!"
The fortune king he wanders to
Hell on nightly path.

With deadly fear King Ella shook,
each one must take his due.
A captive Ragnar's sons him took,
bloodeagle on's back they drew.
The fortune king he wanders to
Hell on nightly path.

RESIGNATION

All suffering grows as the young ones
teem in a happy hatch.
We are husbandmen all busily tilling
the smallest fieldpatch.
At harvesttime we must render
whate'er we have reap'd in kind.

Old age only beckons youth
in where no one asks about mine or thine.
Then walk we well known places
with child clear gentle mind.

BACHELOR'S TALK

Only bachelors and old maids
to lowly places climb;
they can't see that Heaven is Heaven all the time.
The old scorn and damage
in every place they find.

GJYGREMÅL

I. OTTEMORGON FRÅ JONSOK-NATT

Ottemorgon frá jonsoknøtt
eg tauvra hev tri.
Hå, hå, hå! Hå, ha, ha! He, he, he!
Ein ligg dýdsel fyrr nónatid
med blodlivra hòtt.
Ha, ha, ha, ha; hi, hi, hi, hi;
hæ, hæ, hæ, hæ!

II. EI TARMFELE SPRUTAR

Ei tarmfele sprutar i eldkvit snå:
Halei, å hå!
Halei, å hå!
Villemann, Villemann, kven skal eg få!
Då nykksvarar elskmjukt:
Halei, å hå!
Halei, å hå!
I Vettelid søv dei på mannevigd strå.
Villemann, Villemann, kven skal eg få!
Halei, å hå!

III. ILLT ULA DET UNGE-VRÅL

Illt ula det ungevrål djupt nedi jord.
Eit trollbarn illskreik fælt som draug;
so song ei gjygremer:
«Tagna no, tagna no trantungje søt.
Snart kjem Spangfar heim i haug
med kristna mannekjøtt.»

DEI GJYLTE SOLSTRIMAR

Der ligg ein villskogs veg
inni klungerroserunn;
på blomstigar flerrast me
av tornar og stein.
Heite minne søkk
med bladgrøne flekkjir i vår blund.
Me kliv ivi nutane
med nålir i bein.

OGRESSES' SONGS

I. IN THE DAWN OF THE MIDSUMMERNIGHT

In the dawn of the midsummer night three
I witch'd by the moon.
Ha, ha, ha! Ha, ha, ha! Hee, hee, hee!
One lies dead 'ere the hour of noon
with bloodred cap dight.
Ha, ha, ha, ha; hee, hee, hee;
hæ, hæ, hæ, hæ!

II. A GUT-FIDDLE SHRIEKS

A gut fiddle shrieks as quick it's fret:
Hey nonny oho!
Hey nonny oho!
Villemann, Villemann, whom shall I get?
Then answers a sweet note:
Hey nonny oho!
Hey nonny oho!
At Vettelid sleep they on manblessed straw!
Villemann, Villemann, whom shall I get?
Hey nonny oho!

III. FROM DEEP UNDER GROUND

From deep under ground a fiendish howl rang.
A trollchild did like banshee yell;
an ogressmother sang:
"Hushaby, hushaby, snoutsuckling sweet!
Soon your father Spang to our dell,
brings Christian human meat".

GOLDEN SUN-BEAMS

There lies a wildsome way
midst a briarcopse entwined,
midst flow'rs we are wounded
by snags and by stones.
Ardent mem'ries sink
with leafgreen blotches in our mind.
We scramble over rocky knolls
with thorns in our bones.

– English translations: Illit Grøndahl

MARIANNE BEATE KIELLAND MEZZOSOPRAN

Magasinet Gramophone skriver om Marianne Beate Kielland: *The mezzosoprano is quite outstanding: strong, firm, sensitive in modulations, imaginative in her treatment of words, with a voice pure in quality, wide in range and unfalteringly true in intonation.*

Kielland har studert ved Norges musikkhøgskole under Svein Bjørkøy, men har også studert med Oren Brown og Barbara Bonney. Hun er i dag etablert som en av Skandinavias fremste sangere, og opptrer jevnlig på konsertscenene i Europa og Japan under dirigenter som Philippe Herreweghe, Fabio Biondi, Jordi Savall, Rinaldo Alessandrini, Christophe Rousset, Marc Minkowski, Masaaki Suzuki, Pierre Cao, Arvid Engegård, Thomas Søndergård, Eivind Gullberg Jensen, Thomas Dausgaard, Jos van Immerseel, Joshua Rifkin, Manfred Honeck, Daniel Reuss og Christian Eggen.

Kielland ble i 2012 nominert til Grammy innen kategorien «Best Classical Vocal Solo» for sin CD-utgivelse *Veslemøy Synsk* av Olav Anton Thommessen, og har med denne og over 40 andre innspillinger samt utstrakt konsertvirksomhet, befestet seg som en bemerkelsesverdig interpret av repertoar fra barokken helt fram til vår tids musikk. Hun har tidligere gitt ut seks CD-er på LAWO Classics sammen med pianisten Nils Anders Mortensen: *Früh* (LWC1033), *Sæle jolekveld* (LWC1040), *Grieg* (LWC1059), *Young Elling* (LWC1072), *The New Song* (LWC1097) og *Whispering Mozart* (LWC1111). I 2015 ga hun ut *Påsketid* (LWC1077) med Elise Bättnes på fiolin og Kåre Nordstoga på orgel, og i 2017 kom *Terra Nova* (LWC1125) med komponist og pianist Jan Gunnar Hoff.

NILS ANDERS MORTENSEN PIANO

Nils Anders Mortensen er født i Flekkefjord i 1971. Han har spilt piano siden treårsalderen, og vant Ungdommens Pianomesterskap i 1986. Sine studier har han fra Norges musikkhøgskole, École Normale Paris og Hochschule für Musik und Theater Hannover, med Einar Steen-Nøkleberg som lærer. Andre viktige lærere for ham har vært Tatjana Nikolajeva og Hans Leygraf.

I 1996 ble Nils Anders Mortensen kåret til «Årets debutant» av Rikskonsertene. Internasjonalt har Mortensen vunnet priser og stipender. I 1998 vant han Mozarteumpriisen i Salzburg. I 2004 mottok han Robert Levins minnepris.

Mortensen har vært solist med de fleste norske orkestre og deltatt ved flere av de norske kammermusikkfestivalene, bl.a. Stavanger, Oslo, Lofoten og Risør. Med Stavanger Symfoniorkester har han spilt inn plate med klaverkonserter av Geirr Tveitt. Hans første soloplate *Im Freien* (LWC1032), med musikk av Debussy, Grieg og Bartok, kom ut i 2012 til strålende kritikker. Mortensen har også gitt ut seks plater med mezzosopranen Marianne Beate Kielland på LAWO Classics: *Früh* (LWC1033), *Sæle jolekveld* (LWC1040), *Grieg* (LWC1059), *Young Elling* (LWC1072), *The New Song* (LWC1097) og *Whispering Mozart* (LWC1111). I 2015 ga han ut soloplaten *In finstret Mitternacht* (LWC1084), med musikk av Brahms, samt *Tundra* (LWC1092), en plate med utelukkende russisk musikk, med kontrabassisten Knut Erik Sundquist. I 2016 kom *Schumann Violin Sonatas Op. 105 & Op. 121* (LWC1110) med fiolinist Arvid Engegård.

MARIANNE BEATE KIELLAND MEZZO-SOPRANO

The classical music magazine Gramophone wrote of Marianne Beate Kielland: *The mezzo-soprano is quite outstanding: strong, firm, sensitive in modulations, imaginative in her treatment of words, with a voice pure in quality, wide in range, and unfalteringly true in intonation.*

Kielland studied at the Norwegian Academy of Music with Svein Bjørkøy. Her other teachers have included Oren Brown and Barbara Bonney. Considered today one of Scandinavia's leading singers, she performs regularly on major concert stages in Europe and Japan. Among the conductors with whom she has sung are Philippe Herreweghe, Fabio Biondi, Jordi Savall, Rinaldo Alessandrini, Christophe Rousset, Marc Minkowski, Masaaki Suzuki, Pierre Cao, Arvid Engegård, Thomas Søndergård, Eivind Gullberg Jensen, Thomas Dausgaard, Jos van Immerseel, Joshua Rifkin, Manfred Honeck, Daniel Reuss, and Christian Eggen.

In 2012 she received a Grammy nomination in the category of 'Best Classical Vocal Solo' for her recording of *Veslemøy Synsk* by composer Olav Anton Thommessen. With more than forty other albums in addition to a demanding concert schedule, Marianne Beate Kielland has established herself as an exceptional performer with a wide-ranging repertoire from baroque to contemporary. Together with pianist Nils Anders Mortensen she has released six earlier recordings on the LAWO Classics label: *Früh* (LWC1033), *Sæle jolekveld* (LWC1040), *Grieg* (LWC1059), *Young Elling* (LWC1072), *The New Song* (LWC1097), and *Whispering Mozart* (LWC1111). In 2015 she released *Påsketid* (LWC1077) with violinist Elise Bättnes and organist Kåre Nordstoga, and in 2017 she released *Terra Nova* (LWC1125) with composer and pianist Jan Gunnar Hoff.

NILS ANDERS MORTENSEN PIANO

Nils Anders Mortensen was born in Flekkefjord in 1971. He began playing piano at age three, and in 1986 he won the Norwegian Young Pianist Competition. He studied at the Norwegian Academy of Music, École Normale in Paris, and Hochschule für Musik und Theater in Hannover with Einar Steen-Nøkleberg. Other important teachers have been Tatjana Nikolajeva and Hans Leygraf.

In 1996 Nils Anders Mortensen was the recipient of the prestigious Concerts Norway "Debutant of the Year" award. He has won international prizes and grants. In 1998 he won the Mozarteum Prize in Salzburg. In 2004 Mortensen received the Robert Levin Memorial Prize.

Mortensen has appeared as soloist with Norway's leading orchestras. He recorded piano concertos of Geirr Tveitt with Stavanger Symphony Orchestra. His first solo album *Im Freien* (LWC1032), featuring music of Debussy, Grieg, and Bartok, was released in 2012 to glowing reviews. Mortensen has also released six recordings with mezzo-soprano Marianne Beate Kielland on the LAWO Classics label: *Früh* (LWC1033), *Sæle jolekveld* (LWC1040), *Grieg* (LWC1059), *Young Elling* (LWC1072), *The New Song* (LWC1097), and *Whispering Mozart* (LWC1111). In 2015 he released the solo recording *In finstret Mitternacht* (LWC1084), featuring music of Brahms, and *Tundra* (LWC1092), a recording of solely Russian music, with double-bassist Knut Erik Sundquist. In 2016 he released *Schumann Violin Sonatas Op. 105 & Op. 121* (LWC1110) with violinist Arvid Engegård.

OLAV KIELLAND (1901–1985)

SEKS SIVLE-SONGAR, OP. 17

01. I. Den fyrste songen (02:30)
02. II. Te kjærasten min (01:43)
03. III. Heim (02:34)
04. IV. Haust (01:43)
05. V. Til Telemork (03:13)
06. VI. Ferdamann (02:31)

07. Vaaren, op. 30 (03:37)

FEM SANGER AV OBSTFELDER

08. Himmel, du rødmer (01:58)
09. Rosen (01:53)
10. Kan speilet tale (01:10)
11. Piger (01:45)
12. Sommer (01:50)

13. Stundom ingen um Elske veit (02:00)

TRI VISUR I VÅ OG VON, OP. 29

14. Ved Helikons kilder (01:34)
15. Gråvérsdag (01:39)
16. Gagnlöysa (02:54)

TO SALMER, OP. 6

17. I. Mot dag (02:34)
18. II. Morgen (03:14)

19. Salme (01:57)

20. Barnet (02:24)

21. Eit litet stev til mor (01:09)

EICHENDORFF-SANGER

22. Frühlingssgruss (00:50)
23. Dichterlos (01:02)

ARNE DØRUMSGAARD (1921–2006)

BURLESKAR FOR SONG

OG PIANO, OP. 13

24. I. Eg kryp (Lakei song) (01:29)
25. II. Skræddar-sveinen (02:00)
26. III. Trur eg (Etter ein rangel) (02:34)

27. Salme, op. 5, nr. 2 (01:37)

28. Et barn, op. 7, nr. 1 (01:42)

SKUMRING I TUSSESKOG.

SONGAR OR HANS HENRIK HOLMS

«JONSOK-NATT», OP. 8

29. Det dyre sigerblot (02:50)
30. Farktausi (02:08)
31. Det er fjord imillom frendar (02:30)
32. Smørblom (01:16)
33. Hjuringlokk (01:51)
34. Blodørn (02:10)
35. Davrande hug (02:16)
36. Sveinkallsvall (00:57)
37. Gjygremål I. Ottemorgon frá Jonsok-natt (00:33)
38. Gjygremål II. Ei tarmfele sprutar (01:36)
39. Gjygremål III. Illt ula det unge-vrål (00:44)
40. Dei gjylte solstrimar (01:21)

RECORDED IN SOFIENBERG CHURCH 4–6 JANUARY 2016

PRODUCER: **VEGARD LANDAAS**

BALANCE ENGINEER: **THOMAS WOLDEN**

EDITING: **VEGARD LANDAAS**

MASTERING: **THOMAS WOLDEN**

PIANO TECHNICIAN: **ERIC SCHANDALL**

BOOKLET NOTES: **MARIANNE BEATE KIELLAND / TORKIL BADEN**

ENGLISH TRANSLATION (BOOKLET NOTES): **JIM SKURDALL**

ENGLISH TRANSLATION (SONGS): **JIM SKURDALL / ILLIT GRØNDAHL**

BOOKLET EDITOR: **HEGE WOLLENG**

COVER DESIGN: **ANNA-JULIA GRANBERG / BLUNDERBUSS**

COVER PHOTOS: **JAN OVE IVERSEN / OVERPARI**

ARTIST PHOTO (KIELLAND): **LENA LAHTI**

ARTIST PHOTO (MORTENSEN): **ESPEN MORTENSEN**

THIS RECORD HAS BEEN MADE POSSIBLE WITH SUPPORT FROM:

ARTS COUNCIL NORWAY

FUND FOR PERFORMING ARTISTS

NORWEGIAN MUSICIANS' UNION

LWC1145 © 2017 LAWØ © 2017 LAWØ CLASSICS
www.lawo.no